

Barcelona Open Banc Sabadell | 73è Trofeu Comte de Godó

Tennis El suís, campió de tres Grand Slams, força el tercer set contra Cameron Norrie abans de transigir i acomiadar-se de Barcelona; a finals d'any abandona el tennis

El ‘last dance’ de Wawrinka

NORRIE	6	6 ⁵	6
WAWRINKA	4	7	4

MARTÍ MONASTERIO
Barcelona

La terra de Barcelona es va acomiadar d'un dels grans. Stan Wawrinka va caure contra el britànic Cameron Norrie en un partit titànic.

L'any en què posa fi a la seva llarga trajectòria al món del tennis, *Stan the man* va rebre la invitació de l'organització per participar en un dels tornejos que el suís pot anomenar *casa*. Com va explicar en la vigília, Wawrinka va viure durant la seva adolescència a Barcelona per practicar l'esport que l'ha portat a dalt de tot. Així, el Trofeu Comte de Godó

El partit va ser com una pel·lícula ‘vintage’, amb l'inoblidable revés amb una mà del suís

comptava amb la presència d'un jugador que va ser capaç de guanyar fins a tres Grand Slams en l'època del Big Four.

La pista Rafa Nadal es va omplir per viure un dels partits del dia. El suís s'enfrontava al setè favorit, el britànic Cameron Norrie. Tot i així, el públic va elegir el suís com el seu favorit.

Sobre la terra batuda es va desplegar un joc magnífic, com una pel·lícula *vintage*. Cops que aixecaven els espectadors dels seients, el revés a una mà de Wawrinka dibuixant trajectòries impossibles (“ho reconec, cada vegada es fa servir menys”) i la dreta de Norrie imposant la seva llei amb cops d'autoritat. Per un moment semblava que els dos jugadors no desitgessin anar-se'n mai de la pista central de l'RCTB.

Però al tennis, com a la vida, també hi ha això que no arriba. En aquest cas, el trencament de servei que no va aconseguir Wawrinka amb 4-3 al marcador. Un error que li va passar factura davant un Norrie que no va perdo-

Stan Wawrinka ahir a l'RCTB, durant el seu adeu a Barcelona

MANÉ ESPINOSA

El quadre Occident

	PRIMERA RONDA	SEGONA RONDA
1	Carlos Alcaraz (ESP)	
Q	Otto Virtanen (FIN)	
	Tomas Machac (TXE)	
	Sebastián Báez (ARG)	
Q	Pedro Martínez (ESP)	
	Lorenzo Sonego (ITA)	
	Mariano Navone (ARG)	
5	Andrei Rubliov (RUS)	
3	Alex de Miñaur (AUS)	
Q	Sebastian Ofner (AUS)	
LL	Marco Trungelliti (ARG)	H. Medjedovic
Q	Hamad Medjedovic (SER)	7-5, 6-4
	Nuno Borges (POR)	N. Borges
	Adrian Mannarino (FRA)	6-3, 6-4
	Tomás Etcheverry (ARG)	T. Etcheverry
8	Jack Draper (ANG)	3-6, 6-3, 4-1
7	Cameron Norrie (GBR)	C. Norrie
WC	Stan Wawrinka (SUI)	6-4, 6-7(5), 6-4
	Reilly Opelka (EUA)	E. Quinn
Q	Ethan Quinn (EUA)	7-5, 7-6(7)
	Jaume Munar (ESP)	R. Jódar
WC	Rafael Jódar (ESP)	6-1, 6-2
	C. Ugo Carabelli (ARG)	
4	Karén Khatxànov (RUS)	
9	Arthur Fils (FRA)	
	Térence Atmane (FRA)	
	B. Nakashima (EUA)	
Q	Juan M. Cerundolo (ARG)	
	Ignacio Buse (PR)	C. Moutet
	Corentin Moutet (FRA)	6-4, 6-4
WC	Martín Landaluce (ESP)	
2	Lorenzo Musetti (ITA)	

Q Classificat de la fase prèvia WC Convidat
Bye Exempt LL ‘Lucky loser’ PR Rànquing protegit

nar trencant-li el servei per apuntar-se la primera mànega per 6-4.

Tanmateix, Wawrinka no es va donar per vençut. Els dos jugadors van regalar un segon set màgic que es va decidir al tie-break. Un desempat vibrant on el suís, després de perdre el seu torn de servei, va saber conservar la calma que tant el caracteritza i va aconseguir recuperar-lo per guanyar el desempat per 7-5.

Però va arribar el final. Un tercer set que va ser el reflex dels dos primers, igualtat fins al final i els dos jugadors traïent el seu millor tennis. Però aquesta vegada va ser per al britànic: Norrie va ser més sòlid i es va emportar l'última mànega per 6-4.

Al final, només van quedar els aplaudiments d'una pista central que va homenatjar no només el partit sinó també una gran carrera com la de Stan Wawrinka.●

Tennis a la Lluna

ANÀLISI

MARGARITA PUIG

Al cap de dos dies que la tripulació de l'Orion tornés a la Terra, arrencava el quadre gran del nou Godó, nou però ja en són 73 edicions, i la ciutat reprenia, sense escarafalls, la litúrgia civil en què el tennis és l'excusa més bona per observar-nos. N'hi va haver prou amb la llum de l'abril i unes quantes gotes que queien sobre la terra batuda per entendre que això ja està en marxa. Que el club de Pedralbes torna a ser per una setmana el centre de l'univers (del nostre).

Ben lluny del satèl·lit, i encara més de les guerres inacabables, els més entesos (els qui segur

que se saben de memòria el *Tenis en la Luna*, de Lluís Vergés) van acostar-s'hi per (re)descobrir Rafa Jódar, acomiadar-se de Wawrinka i passar-s'ho bé amb l'imprevisible Moutet (déu-n'hi-do amb el *match ball* del francès!) en una jornada en què Javier Godó, comte de Godó, i qui hi posa nom, va aprofitar per reunir el seu *dream team* de la comunicació. Firmaven la convocatòria, entre d'altres, Jordi Juan, un Jordi Basté capaç de més titulars per minut que ningú i un Xavier Bundó, creador de *L'any que vas néixer*, a qui van informar que en el seu el torneig feia els 32.

El temps passa volant, i encara més en aquest *hospitality* arreglat però informal en què Carlos Galluzzo, de Silbon, i

Oriol Elcacho van protagonitzar un tractat breu sobre l'aparença ben entesa i van competir amb Carlos Godó, Santi Nolla i Juan Antonio Samaranch. I amb Nacho Álvarez (fill de Nino Álvarez), Miki Ranera (pare d'Adriana, la central amb tiqui-taca modelada al Barça) i els tonificats germans Vázquez d'Evolution Fitness.

Santi Mercé (CSIO), Joan Jordi Vallverdú (Omnicom) i Pere Guardiola; els Grau (Gemma i Ricard, ahir al capdavant de la carpa de Rolex) i Ousmar Omar (és qui inspira *Viatge al país dels blancs*, que inaugurarà el BCN Film Fest) també s'estrenaven a la zona noble on Seidor, la consultora tecnològica amb les solucions més humanes (un gegant internacional), ja suma 10 anys!

PORQUE MI VIDA YO LA PREFIERO VIVIR ASÍ

Occident
A por todo, todo y todo